

§ 918 obč. zák. následkem odstoupení jich od smlouvy byla prohlášena za zrušenou. Nejsou tu tedy podmínky § 61 knih. zák., který jakožto předpis výjimečný nepřipouští výkladu rozšiřujícího. Rovněž není žádost odůvodněna dle § 20 knih. zák., poněvadž nejde o vyznačení osobních poměrů, zejména nejde o obmezení v disposičním právu žalovaného. Návrh na poznámku spornosti není opodstatněn ani jako prozatímní opatření po rozumu §§ 378 a násl. ex. ř., poněvadž jednak poznámka spornosti, která jest přípustna jen za předpokladů v § 61 knih. zák. stanovených, má jiný obsah a účinek než prozatímní opatření dle § 382 ex. ř., jednak ani tvrzený nárok ani nebezpečí žalobcům hrozící nebyly nijak osvědčeny. Slušelo proto usnesení prvního soudu návrh zamítající obnoviti. Ježto poznámka spornosti dle povahy své, jak též v motivech k čl. XIII. č. 7 uvoz. zák. k ex. ř. vysloveno, má povahu opatření prozatímního, byly útraty dovolacího rekursu návrhem žalobců vyvolaného dle §§ 41, 48, 50 c. ř. s., §§ 78, 394, 402 ex. ř. žalovanému přisouzeny.

Čís. 44.

Doplnění žalobního žádání o splnění smlouvy dodavací alternativním žádáním o případnou náhradu pro nesplnění jest přes odpor žalovaného dovoleno.

(Rozh. ze dne 11. února 1919. R I 56/19.)

Žalobce doplnil během rozepře žalobní žádání o splnění dodavací smlouvy tím způsobem, že žádal nyní buď splnění nebo náhradu pro nesplnění. — Soud první stolice (krajský soud v Plzni) doplnění to nepřipustil, poněvadž jeví se býti změnou žaloby po zahájení rozepře a žalovaný se proti té změně ohradil. — Rekursní soud (vrchní zemský soud v Praze) připustil doplnění žádosti žalobní. Důvody: Dle odst. 4 § 235 c. ř. s. není změnou žaloby, když beze změny důvodu žalobního žádání jest místo předmětu původně žádaného předmět jiný neb interesse. Ve sporu tomto žalobní důvod zůstal nezměněn a žalující doplnil pouze žalobní žádost, jež původně zněla na splnění smlouvy dodavací, v ten způsob, že žádá alternativně buď toto splnění nebo náhradu pro nesplnění. O rozšíření žádosti žalobní nelze tu mluvit, poněvadž nejsou žádány splnění i náhrada, nýbrž jen alternativně to neb ono, náhrada pak žádána jest jen ve výši 16.994 K 63 h, tudíž částkou mnohem nižší, než jest částka 35.000 K, kterouž oceněn byl v žalobě původní nárok žalobní. Není zde tedy změny žaloby ve smyslu § 235 c. ř. s., nýbrž dovolené doplnění žádosti žalobní. Ostatně i, kdyby toto doplnění pokládáno bylo za změnu žaloby, slušelo by ji připustiti podle 3 odst. § 235 c. ř. s., poněvadž podle povahy věci není obavy, že by změna ta přivodila podstatné stížení nebo podstatný průtah jednání.

N e j v y š š í s o u d dovolacímu rekursu žalovaného nevyhověl,

n e b o t

správné, stavu věci a zákonu vyhovující důvody usnesení v odpor vztá-
tého nejsou vyvráceny tím, co v dovolací stížnosti jest uvedeno.